

вѣнъ. Калцовъ Терновскій Попскій сынъ оубѣрѣваше ма, че са' го оучили само гречески; и що токо баща мѣ го е' поучилъ да чите мало Славянскій Псалтырь. Жеравенскій Попскій сынъ са е' оучилъ въ Котелъ. Нѣкои Сливенцы во Варна 1830 оубѣрѣваха ма, че въ нѣхное Славянско Оучилище со всѣмъ е' запрењъ Болгарскій языкъ и книга. Ауъ бѣхъ помыслилъ, че това ще да е' клевета (*катигоріа, или сикофантіа греч.); но кога отидохъ въ Силистра повѣрѣвахъ: като ходехъ тамъ междѣ продавници (*дюкѣне), ваѣзохъ въ една да пытамъ за нейнъ продавецъ. Въ таа продавница сѣдѣше едно момче на 13 години, и пишеше писменце едно-мѣ продавцѣ. Кога погляднахъ на писменце его, стори ми са, че пише гречески. Ауъ го разсмѣхъ на мѣсто Грека; но се тогава са и чѣдихъ, че бѣше облечено всагарски. Ауъ го попытахъ. Грекъ ли си? „Ауъ самъ Болгаринъ Боларецъ.“ отговори ми оно. Ауъ пакъ повторихъ: А дѣ си' са навчилъ гречески? „Ауъ не знамъ гречески.“ Отговори ми. Ауъ пакъ мѣ рекохъ: А виждь пишешъ гречески? Но